

RECHTBANK
van
EERSTE AANLEG
te
BRUSSEL

Parket nr. : 66.97.1008/2001

O.R. : -

Ref. griffie :

Tijdens de openbare terechtzitting van **19 mei 2006** heeft de 52ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel rechtsprekend in correctionele zaken, het volgend vonnis gewezen

IN ZAKE VAN :

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt

vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, wiens kantoren gevestigd zijn

rechtstreeks dagende,

vertegenwoordigd door Mr.

loco

advocaat,

TEGEN :

te technisch tekenaar, geboren te

op

wonende

die verscheen,

rechtstreeks gedaagd bij exploit d.d. 4 oktober 2005 van gerechtsdeurwaarder
gerechtsdeurwaarder te

ten einde het herstel te bekomen van de rechtse woning gelegen op het perceel te
kadastraal gekend onder zoals bepaald in
genoemde dagvaarding,

* * *

Overgeschreven te hypotheekkantoor, op 11 oktober 2005, ref. nr.

* * *

Gezien de stukken van de vervolging en van de rechtstreekse dagvaarding;

Gehoord de uitleg en de middelen van de beklaagde;

Gehoord substituuat van de procureur des Konings in haar
samenvatting en conclusies;

Gehoord het antwoord van de beklaagde;

De in de rechtstreekse dagvaarding vermelde feiten zijn te kwalificeren als volgt :

In het gerechtelijk arrondissement in de periode van 25 oktober 2000 tot
3 oktober 2005,

Een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 99 van het Decreet houdende Organisatie
van de Ruimtelijke Ordening, door als eigenaar een bestaande vaste inrichting of
een bestaand bouwwerk te hebben gebouwd, verbouwd, herbouwd of uitgebreid
zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het College van Burgemeester
en Schepenen, met name op het perceel gelegen te
kadastraal gekend onder de rechtse ééngesinswoning
te hebben omgevormd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van
het College van Burgemeester en Schepenen tot een meergezinswoning.
(artikelen 99 en 146 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke
Ordening)

I. Wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft :

Bij arrest van 10 juni 2005 heeft het Hof van Cassatie de rechtspraak van de Raad van State bevestigd, stellend dat de gewone rechter bevoegd is om te oordelen over de herstellvordering en dat die bevoegdheid van de gewone rechter de bevoegdheid van de Raad van State uitsluit.

(Cass. 10 juni 2005, met noot, Tijdschrift voor Milieurecht, 2005, pg. 663)

De rechtstreekse dagvaarding zoals uitgebracht door de rechtstreeks dagende partij is ontvankelijk.

II. Beoordeling op strafgebied :

1. Beklaagde betwist ten stelligste de ééngezinswoning te hebben omgevormd tot een meergezinswoning.

2. Uit de vaststellingen verricht door de op 30 maart 2006 blijkt dat er in de hall van de woning een tussendeur is naar een ander vertrek met een keuken en living.

Verder blijkt uit de voorgelegde foto's dat onder de bel van het huis nummer een tweede bel bevestigd was die op het moment van het politiebezoek verwijderd was. De bedrading was echter nog duidelijk zichtbaar.

3. Uit de door de rechtstreekse dagende partij voorgelegde stukken evenals uit het proces-verbaal d.d. 30.03.2006 blijkt bovendien het volgende :

- op nr. op het gelijkvloers zijn ingeschreven :

- op nr gelijkvloers is ingeschreven

4. Gelet op voormelde elementen en de overeenstemmende elementen bekomen uit het onderzoek van de zaak ter terechtzitting is de rechtbank van oordeel dat de feiten die het voorwerp uitmaken van de weerhouden tenlastelegging bewezen zijn.

III. Straftoemeting :

1. Bij de bepaling van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de objectieve ernst van de feiten en de persoonlijkheid van beklaagde.

Beklaagde heeft een blanco strafregister.

2. Een beklaagde heeft het recht om zijn verdediging op te bouwen zoals hij verkiest.

De grondslag hiervoor is terug te vinden in het algemeen rechtsbeginsel met betrekking tot de eerbiediging van het recht van verdediging en in het recht op een eerlijk proces, vervat ondermeer in artikel 6.1 van het E.V.R.M.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat mag de rechtbank dan ook geen rekening houden met de wijze waarop de beklaagde zijn onschuld heeft willen staande houden.

3. Gelet op voormelde elementen is de rechtbank van oordeel dat een bestraffing zoals hierna bepaald passend is.

IV. De herstellvordering :

1. De rechtstreeks dagende partij vordert het herstel in de oorspronkelijke staat.

2. Bij Arrest van 2 april 2004 besliste de Raad van State dat de herstelmaatregel een maatregel is van burgerlijke aard die tot de strafvordering behoort. Het behoort tot de bevoegdheid van de rechter van de rechterlijke macht de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding berust.

(Raad van State, 2 april 2004, R.W. 2004-2005, kol. 306)

Het Hof van Cassatie bevestigde in het in verenigde kamers gewezen Arrest van 10 juni 2005 voormelde rechtspraak van de Raad van State.

3. Bij Arrest van 15 juni 2004 besliste het Hof van Cassatie dat de rechter moet nagaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het behoort hem niet toe de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.
(Cass. 15 juni 2004, R.W. 2004-2005, kol. 1613)

De rechtbank is van oordeel dat de gevorderde herstelmaatregel beantwoordt aan voormelde criteria en bijgevolg dient te worden bevolen.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen :

- 2, 40, 100 van het strafwetboek,
- 154, 162, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 99, 146, 149, 153, 160 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke Ordening,
- 44 § 1-1°, 64, 65, 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970,
- 11, 12, 13, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 28, 29, 41 van de wet van 1 augustus 1985 gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993,
KB van 18 december 1986,
- KB 29 juli 1992 gewijzigd door KB 23 december 1993,
- 2-2° van de wet van 24 februari 1921,
- 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro,
- 1, 2 en 3 van het KB van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie;
- 3 van de wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro;

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK

Veroordeelt beklagde uit hoofde van de tenlastelegging tot:

- een geldboete van **200 euro x 5,5 = 1100 euro**

en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van 20 dagen;

Veroordeelt beklagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op **137,50 EURO** overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985;

Veroordeelt beklagde bovendien tot betaling van een vergoeding van 25 EURO overeenkomstig artikel 91 lid 2 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 en het KB van 11 december 2001;

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de openbare actie in totaal bedragende 3,13 euro;

Wat de herstellvordering betreft :

Veroordeelt tot de uitvoering van de nodige werken om de rechtse woning gelegen op het perceel te kadastraal gekend onder met een oppervlakte van 534 m² te herstellen in zijn oorspronkelijke staat, derwijze dat de meergezinswoning omgevormd wordt tot een ééngezinswoning en dat het raam vervangen wordt door een garagepoort.

Veroordeelt tot betaling van een dwangsom van 25 EURO per dag aan de rechtstreeks dagende partij indien niet voldaan wordt aan voormeld herstel uiterlijk 3 maanden na betekening van huidig vonnis.

Machtigt de rechtstreeks dagende partij na het verstrijken van een termijn van drie maanden na betekening van huidig vonnis over te gaan tot ambtshalve uitvoering van de niet uitgevoerde werken waartoe veroordeeld werd.

Veroordeelt tot betaling van de kostenstaat van de ambtshalve uitvoering, opgesteld door de uitvoerende overheid, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de Beslagrechter.

Zegt voor recht dat de schuldvordering ten bate van de rechtstreeks dagende partij, die voortvloeit uit de ambtshalve uitvoering, overeenkomstig artikel 160 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke Ordening gewaarborgd is door een wettelijke hypotheek, die ingeschreven, vernieuwd of gedeeltelijk wordt doorgehaald overeenkomstig de bepalingen in de hoofdstukken IV en V van de Hypotheekwet.

Zegt dat huidig vonnis zal worden vermeld op de kant van de overgeschreven dagvaarding op de wijze bij artikel 84 van de hypotheekwet voorgeschreven;

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

alleenzetelend rechter

substituut Procureur des Konings

griffier

(goedgekeurd de doorhaling van / woorden en / lijnen)